

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce: J. V.
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
se sídlem Legerova 148, Kolín

proti

žalovanému: Ministerstvo dopravy
se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2019, č. j. 917/2019-160-SPR/3

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění

I. Předmět sporu

1. Magistrát hl. m. Prahy (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) rozhodnutím ze dne 10. 7. 2018, č. j. MHMP 1085712/2018 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“) zamítl námitky proti provedeným záznamům v bodovém hodnocení řidiče – žalobce. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a potvrdil prvostupňové rozhodnutí.

II. Napadené rozhodnutí

2. Žalovaný shrnul, že dne 13. 6. 2018 *správní orgán I. stupně* vyhotovil oznámení, že žalobce dosáhl 12 bodů a současně byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Žalobce podal dne 18. 6. 2018 námitky proti záznamům, v podání ze dne 9. 7. 2018 se žalobce obecně vyjádřil k pokutovým blokům a k jejich náležitostem. *Správní orgán I. stupně* námitky zamítl. Žalobce podal odvolání proti zamítavému rozhodnutí, napadl postup, kdy si *správní orgán I. stupně* nevyžádal pokutové bloky, napadl zkratkovité formulace pokutových bloků, své závěry opíral o rozhodnutí jiných *správních orgánů*.
3. Žalovaný konstatoval, že podkladem pro záznamy bodů bylo 6 oznámení za přestupek v blokovém řízení a jedno pravomocné rozhodnutí *správního orgánu*. Byl toho názoru, že námitky žalobce nemohly zpochybnit obsah oznámení, nebylo tedy nezbytné vyžádat pokutové bloky. Oznámení podle žalovaného obsahují údaje, na základě kterých bylo možno provést záznam bodů v bodovém hodnocení. Oznámení jsou podle žalovaného dostatečně průkazná a svědčí o oprávnění provedených záznamů bodů do registru řidičů.

III. Žaloba

4. Žalobce namítl, že žalovaný ignoroval předložené důkazní prostředky. Přílohou doplněného odvolání bylo i rozhodnutí odvolacího *správního orgánu*, Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j.: MSK 49924/2014. Z tohoto rozhodnutí je zcela zřejmé, že je běžnou praxí odvolacího *správního orgánu* posuzovat i jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče zejména k námitkám v odvolacím řízení. Uvedené vyplývá i z dalších rozhodnutí ze dne 22. 10. 2014, č. j.: MSK 126113/2014 či ze dne 12. 11. 2014, sp. zn. MSK 121761/2014. Žalobce namítl, že dle *správního řádu* existuje zásada legitimního očekávání, kdy dle této zásady by *správní orgány* měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Pokud tedy jeden *správní orgán* rozhoduje výše popsaným způsobem, není dle žalobce přiléhavé, aby totožný *správní orgán* pouze v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně.
5. Žalobce rovněž poukázal na závěry rozsudku Nejvyššího *správního soudu* ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018 – 52, z něhož vyplývá, že v tehdejší věci byly *správní orgány* povinny si k námitkám přestupce vyžádat si pokutové bloky, aby mohla být posouzena a hodnocena jejich způsobilost k záznamům bodů.
6. Žalobce dále jako napadl způsobilost podkladů pro záznam bodů. Podotkl, že jediné důkazy, které odvolací *orgán* posuzuje, jsou oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými je oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Dle žalobce nemůže být takovéto oznámení dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným

rozhodnutím, kterého se týká, tak aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci.

7. Z přiložených rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014 číslo bloku G 1498901 a série GF/2013 číslo bloku F 0832677 podle žalobce vyplývá, že tato nesplňují dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí a naproti tomu rozhodnutí je v blokovém řízení série FC/2013 číslo bloku C1404971, ze kterého je zřejmé, že byly dodrženy veškeré zákonem stanovené požadavky.
8. Žalobce poté shrnul, že podklad k záznamům nemůže způsobit, pokud z rozhodnutí není patrné, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít a konkrétně jakého jednání se přesně měl přestupce dopustit. Např. uvedl, že kdy v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti, přestupkové jednání nevyplývá z popisu „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“, v případě porušení být za jízdy připoután bezpečnostním pásem není dostatečným popisem přestupku formát „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.*“, v případě porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem není dostatečným popisem přestupku formát „*telefonování za jízdy aj.*“, Údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí a okolnosti přestupku mohly být vůbec přezkoumány.
9. Dále žalobce napadl způsoblost podkladového rozhodnutí o přestupku č. j. SMOL/116821/2018/OARMV/DPD/Bat. Uvedl, že v rozhodnutí jsou nedostatky v jednotlivých požadovaných náležitostech, z nichž každá jednotlivě či celkově způsobují nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Žalobce uvedl, že uváděné porušení § 4 písm. a) zákona o silničním provozu lze jen těžko dovozovat, neboť k ohrožení majetku či zdraví může dojít i za dodržení ohleduplnosti účastníka. Podle žalobce neprokázal správní orgán naplnění materiálního aspektu přestupku, kdy konstatuje, že přestupkem je takové jednání, které ohrožuje zájem společnosti alespoň v nepatrné míře, kdy toto ohrožení není jakkoli podloženo. Z popisu jednání není patrné, jakým způsobem mělo dojít ke spáchání přestupku, i z popisu jednání účastníka není dostatečně zjevné dostatečné zjištění věci, žalobce již na místě uváděl skutečnosti, které by mohly zpochybnit jeho odpovědnosti za přestupek. Správní orgán pochybil, když nenařídil ústní jednání, dostatečně nejsou zjištěny pohnuty žalobce k přestupku, hodnotí se abstraktně okolnosti v jeho neprospěch a tíži. Nelze přesně určit místo spáchání přestupku ani jeho podstatu.
10. Dále žalobce k jednotlivým pokutovým blokům (ze dne 31. 1. 2017, 3. 3. 2016, 23. 9. 2015, 20. 12. 2013, 5. 12. 2012) vytkl, že: není přesně zajištěna osoba přestupce, není přesně zajištěna místo a doba spáchání přestupku, nevyplývá z nich skutková podstata jednání přestupce a jeho právní kvalifikace, údaje v části právní kvalifikace jsou nečitelné, není zcela zřetelná výše sankce, údaj o sankci chybí či není úplný, není uvedeno místo vydání bloku a podpis oprávněné úřední osoby, není zřetelný podpis přestupce, není zřejmé, datum vyhotovení a převzetí jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Absence konkretizace a individualizace je v předmětné věci dle názoru žalobce právě případ pokutových bloků ze dne 31. 1. 2017, 3. 3. 2016, 23. 9. 2015, 20. 12. 2013, 5. 12. 2012. Není tedy z nich bez důvodných pochybností patrné komu, zejména kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací tak, jak zmiňuje Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39.

IV. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce v průběhu celého řízení nenamítal skutečnosti, které by vyžadovaly vyžádání si podkladů pro záznam bodů. Žalovaný poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011 – 87, ze dne 13. 10. 2011, č. j. 1 As 16/2010 – 105, či ze dne 13. 2. 2018, č. j. 3 As 82/2017 – 24. Konstatoval, že námitkami, ve kterých žalobce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se přísluší správním orgánům zabývat pouze do té míry, v jaké jsou namítané nedostatky schopny zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro záznam vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti. Podle žalovaného jsou oznámení dostatečně průkazná a svědčí o oprávněnosti provedených záznamů bodů do registru řidičů. Identifikují žalobce jako přestupce, označují místo a čas spáchání skutku, specifikují, jakého přestupkového jednání se žalobce dopustil, a uvádí, že mu za tato jednání byla uložena bloková pokuta v určité výši. Pravomocné rozhodnutí správního orgánu obsahuje jméno žalobce, odkaz na paragrafové znění přestupku, popis skutku, odkaz na porušení zákonné povinnosti, kterého se žalobce dopustil, sankce za přestupek. K námitkám podaným až v odvolání žalovaný odkázal na zásadu koncentrace řízení dle § 82 odst. 4 správního řádu, kdy žalobce měl možnost své námitky uplatňovat již v řízení před správním orgánem I. stupně, kdy tak nekonal, přesto, že tuto možnost měl, kdy mu mj. bylo dáno právo seznámit se s poklady před vydáním rozhodnutí, čehož nevyužil.
12. Žalobce se k vyjádření žalovaného již nevyjádřil.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (srov. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (srov. § 75 odst. 1 s. ř. s.).
14. O věci městský soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť ani jedna ze stran se k výzvě soudu, zda souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání, nevyjádřila (jejich souhlas projednáním věci bez jednání byl tedy presumován). Městský soud taktéž neshledal důvod pro nařízení jednání z důvodu dokazování – zásadní podklady jsou totiž součástí správního spisu, z něhož žalovaný vycházel a jehož postup je předmětem soudního přezkumu. Správním spisem se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 8/2008 - 117 ze dne 29. 1. 2009, č. 2383/2011 Sb. NSS).
15. Řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je upraveno v zákoně o silničním provozu. Řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek zařazený v systému bodového hodnocení /příloha k zákonu č. 361/2001 Sb. o silničním provozu (dále jen „zákon o silničním provozu“)/, příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností v registru řidičů zaznamená stanovený počet bodů (§ 123b odst. 1 zákona o silničním provozu) ke dni uložení pokuty za přestupek a to dle odst. 2 téhož ustanovení na základě doručeného *a) oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě* (do 30. 6. 2017 *uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení* - pozn. městského soudu), *b) rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin, d) rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání.*

16. Po dosažení celkového počtu 12 bodů řidič pozbývá řidičské oprávnění a následně je povinen odevzdat řidičský průkaz (§ 123c zákona o silničním provozu). Podle § 123f zákona o silničním provozu „(1) Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. (2) Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. (3) Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.“
17. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44).
18. Judikatura správních soudů, která se týká řízení o námitkách proti bodovému záznamu, je již dostatečně bohatá a taktéž se postupně vyvíjela. Nejvyšší správní soud se v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76 (publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS) zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek. Nejvyšší správní soud konstatoval, že uvedené oznámení je jen úřední záznam o přestupku. Proto pokud účastník v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů zpochybňuje skutečnosti obsažené v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na základě kterého je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, a následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v blokovém řízení, resp. že se daného jednání vůbec nedopustil atp.), je třeba, aby správní orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. Dle uvedeného judikátu oznámení samo o sobě tedy jistě není nezpochybnitelný podklad k záznamům bodů.
19. Uvedené východisko korigoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017 – 23. Nejvyšší správní soud uvedl, že „tyto závěry však nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů uvedených v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jeho spáchání není vědom. Jak plyne z navazující judikatury, je třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení a svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011 – 74, ze dne 18. 3. 2015, č. j. 1 As 1/2015 – 33, ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 As

109/2016 – 32).“ Nejvyšší správní soud konstatoval, že závěry judikatury k této otázce lze shrnout tak, že: 1) Existence pokutového bloku (či alespoň jeho kopie) není podmínkou sine qua non pro provedení odpovídajícího bodového záznamu; 2) Při provádění záznamu lze vycházet i z oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový blok; 3) Ke zpochybnění skutečností podávajících se z oznámení o uložení pokuty (vyvolávající nutnost dalšího dokazování) nepostačí pouhé tvrzení dotčené osoby, že se toho kterého přestupku nedopustila; tato tvrzení musí být konkretizována a zásadně též podepřena odpovídajícími důkazními návrhy.

20. Důraz na kvalitu argumentace v námitkách proti bodovým záznamům zdůraznil Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018 – 40. Vyložil zde, že „námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, čj. 2 As 19/2011-87; či ze dne 26. 5. 2016, čj. 7 As 63/2016-49, bod 19). Rozhodnutí o přestupku, jehož výrok je v návaznosti na další části rozhodnutí nesrozumitelný, není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů (rozsudek ze dne 13. 10. 2010, čj. 1 As 16/2010-105, bod 22). Při zohlednění specifik blokového řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním.“
21. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39, stanovil, jakou optikou je třeba posuzovat způsobilost pokutových bloků: „při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen.“
22. Jako protipól k uvedenému Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018 – 52, konstatoval, že jistě platí obecné východisko, že není třeba vždy vyžadovat pokutový blok, avšak kvalitně zhodnotit je však třeba originální pokutový blok, nikoliv pouze úřední záznam o něm, kterým je oznámení o uložení pokuty. Je pak nasnadě, že ke správnému zhodnocení musí správní orgán hodnocenými podklady disponovat. Z rozsudku však současně vyplývá, že žalobce v tehdy projednávané věci již ve správním řízení v odvolání označil 3 konkrétní pokutové bloky, kterým vytýkal jejich vady. Jako důvod toho, zda bylo nezbytné vyžádat originální pokutové bloky, proto Nejvyšší správní soud poukázal na konkrétnost odvolacích námitek, kterými přestupce zpochybnil způsobilost konkrétního pokutového bloku být podkladem k bodovému záznamu.
23. Otázka, do jaké míry správní orgán I. stupně může hodnotit podklady k bodovým záznamům, byla předložena i rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu. Ten

v usnesení ze dne 23. 4. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 35, jednak setrval na většinovém názoru své judikatury, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů nelze použít § 82 odst. 4 správního řádu (tj. koncentraci námitek ve správním řízení). K otázce, za jakých okolností je povinností správního orgánu v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů vyžádat si pokutové bloky a kdy postačí vypořádat námitky na základě oznámení o přestupku založených ve spise, se rozšířený senát věcně nezabýval. Konstatoval totiž, že aplikační praxe „je poněkud kazuistická a nalézt v ní zobecnitelné závěry uchopitelné v aplikační praxi správních orgánů je nesnadné“. Rozšířený senát poukázal poté na to, že ani v judikatuře Nejvyššího správního soudu k otázce přezkumu podkladů k záznamům bodů (tj. zejména k oznámení o přestupku či k pokutovým blokům) nepanují protichůdné názory. Podotkl, že Nejvyšší správní soud prozatím formuloval své závěry v konkrétních případech v rozdílných skutkových situacích, obecné (natož rozporné) závěry z nich tak nevyplynou.

24. V návaznosti na to aktuálně v rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 44 poté Nejvyšší správní soud již vyslovil, že i když žalobce sice zpochybnil prakticky všechny náležitosti pokutových bloků (vymezení osoby přestupce, popis skutku, právní kvalifikaci, výši uložené sankce, místo vydání rozhodnutí, údaje o oprávněné osobě, datum vyhotovení a převzetí žalobcem, podpis žalobce), avšak ve vztahu k napadeným pokutovým blokům zcela shodně, za této situace lze bez dalšího vyhodnotit žalobcovy námitky jako paušální, typizované, a tudíž a priori nevěrohodné. Trvat za této situace na tom, aby správní orgány všechny bloky vyžádaly a zkontrolovaly, by podle názoru Nejvyššího správního soudu z námitkového řízení učinilo řízení oficiózní, jakým zjevně není.
25. Městskému soudu v projednávané věci ze správního spisu vyplývá, že žalobci bylo dne 13. 6. 2018 oznámeno dosažení 12 bodů a byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu. Podklady k záznamům činí oznámení Policie České republiky o uložení pokuty v blokovém řízení ze dnů 6. 11. 2012, 10. 10. 2013, 20. 12. 2013, 24. 9. 2015, 4. 3. 2016, 31. 1. 2017 a rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 11. 5. 2018, č. j. SMOL/116821/2018/OARMV/DPD/Bat. Pokutové bloky ve spise založené nejsou a nevyžádal je ani později žalovaný.
26. Žalobce podal dne 18. 6. 2018 proti záznamům námitky. Uvedl, že nesouhlasí s veškerými provedenými záznamy v registru řidičů. Žalobce navrhl doplnění dokazování o způsobilé podklady, kterými měl být uznán vinným z předmětných přestupků. Dále dne 9. 7. 2018 doplnil vyjádření k podkladům o obecné námitky, v nichž poukázal na náležitosti, které by měly splňovat pokutové bloky. Obecně rovněž namítl, že za nezpůsobilé záznamy byly shledány obdobné podklady Krajskými úřady Moravskoslezského a Jihomoravského kraje.
27. Správní orgán I. stupně námitky zamítl prvostupňovým rozhodnutím. Konstatoval, že 6 záznamů bylo provedeno po doručení oznámení o přestupcích ze dnů 6. 11. 2012, 10. 10. 2013, 20. 12. 2013, 24. 9. 2015, 4. 3. 2016, 31. 1. 2017, 1 záznam po doručení správního rozhodnutí o přestupku Magistrátu města Olomouce ze dne 11. 5. 2018, č. j. SMOL/116821/2018/OARMV/DPD/Bat.
28. Způsobilost podkladů byla posouzena v souladu s obsahem námitek. Oznámení obsahují dostatečné množství údajů, které prokazují, že se vymezený přestupek stal a že se jej dopustil žalobce, identifikují přestupkové jednání žalobce. Rovněž rozhodnutí obsahuje náležitosti potřebné k provedení záznamu bodů. O způsobilosti těchto podkladů nevznikly pochybnosti, nebylo potřeba vyžádat další důkazy k prokázání údajů v těchto podkladech.

29. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání bez uvedení námitek. K výzvě žalovaného žalobce odvolání doplnil o výtky vůči pokutovým blokům ze dne 31. 5. 2017, 3. 3. 2016, 23. 9. 2015, 19. 12. 2013, 9. 10. 2013, 5. 11. 2012.

30. O odvolání žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.

31. K jednotlivým podkladům pro záznam bodů uvádí městský soud následující.

Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 6. 11. 2012

32. Žalobce je označen jako řidič automobilu, je identifikován jménem, příjmením, datem narozením, místem narození, trvalým pobytem.

33. Oznámení určuje dobu přestupku na den 5. 11. 2012, v 12:35, místem je ulice Nádražní, Pardubice, žalobce je označen jako řidič motorového vozidla OA (nelze vyložit jinak, než „osobní automobil“), registrační značka X, tovární značka ŠKODA SUPERB 3T.

34. Popis samotného skutku (jednání žalobce) spočívá v: „za jízdy držel(a) v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení“.

35. Oznámení závěrem konstatuje, že (žalobce) tím porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn. Dle oznámení za výše uvedené jednání byla žalobci dne 5. 11. 2012 v 12:35 udělena pokuta ve výši 1000 Kč, číslo blokové pokuty (na místě nezaplacená) AL/2009 L4355708.

36. Z oznámení je zjevné, že žalobce jako řidič porušil povinnost nedržet při jízdě vozidlem v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Porušená povinnost řidiče byla v oznámení kvalifikována precizně a jednoznačně. Městský soud se proto ztotožnil s právní kvalifikací tohoto jednání jako přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, za který byly žalobci správně připsány 2 body do evidenční karty řidiče. Oznámení samo o sobě nijak nevyvolává pochybnosti o tom, že se skutek stal, v čem jednání přestupce spočívalo, jak mělo být právně kvalifikováno, kdy a kde se tak stalo, jak měl být přestupce sankcionován z hlediska připsaných bodů i udělené sankce, ani to že žalobce byl u tohoto skutku přestupce.

Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 10. 10. 2013

37. Žalobce je označen jako řidič automobilu, je identifikován jménem, příjmením, datem narozením, místem narození, trvalým pobytem.

38. Oznámení určuje dobu přestupku na den 9. 10. 2013, v 17:22, místem je Frýdlant nad Ostravicí, bližší určení silnice I/56, žalobce je označen jako řidič motorového vozidla OA (nelze vyložit jinak, než „osobní automobil“), registrační značky X.

39. Popis samotného skutku (jednání žalobce) spočívá v: „překročil(a) nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem mimo obec o více než 10 km/h a méně než 30 km/h“. Z oznámení vyplývají další údaje: dovolená rychlost „90 km/h“, naměřená rychlost „116 km/h“, po odečtu „112 km/h“.

40. Oznámení závěrem konstatuje, že (žalobce) tím porušil § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn. Dle oznámení za výše uvedené jednání

byla žalobci dne 9. 10. 2013 v 17:26 udělena pokuta ve výši 500 Kč, číslo blokové pokuty (na místě nezaplacená) FD/2013 D0628428.

41. Porušená povinnost řidiče byla v oznámení kvalifikována precizně a jednoznačně – oznámení konstatuje maximální povolenou rychlost v místě (90 km/h) i naměřené hodnoty, jež jsou vyšší než 10 km/h a nižší než 30 km/h. Městský soud se proto ztotožnil s právní kvalifikací tohoto jednání jako přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, za který byly žalobci správně připsány 2 body do evidenční karty řidiče. Oznámení samo o sobě nijak nevyvolává pochybnosti o tom, že se skutek stal, v čem jednání přestupce spočívalo, jak mělo být právně kvalifikováno, kdy a kde se tak stalo, jak měl být přestupce sankcionován z hlediska připsaných bodů i udělené sankce, ani to že žalobce byl u tohoto skutku přestupce.

Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 20. 12. 2013

42. Žalobce je označen jako řidič automobilu, je identifikován jménem, příjmením, datem narozením, místem narození, trvalým pobytem.
43. Oznámení určuje dobu přestupku na den 19. 12. 2013, v 12:40, místem je ulice Husova, Havířov, žalobce je označen jako řidič motorového vozidla NA (nelze vyložit jinak, než „nákladní automobil“), registrační značky X, tovární značky OPEL COMBO 000071.
44. Popis samotného skutku (jednání žalobce) spočívá v: „za jízdy držel(a) v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení“.
45. Oznámení závěrem konstatuje, že (žalobce) tím porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn. Dle oznámení za výše uvedené jednání byla žalobci dne 19. 12. 2013 v 12:40 udělena pokuta ve výši 500 Kč, číslo blokové pokuty (na místě nezaplacená) FD/2013 D0653828.
46. Z oznámení je zjevné, že žalobce jako řidič porušil povinnost nedržet při jízdě vozidlem v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Porušená povinnost řidiče byla v oznámení kvalifikována precizně a jednoznačně. Městský soud se proto ztotožnil s právní kvalifikací tohoto jednání jako přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, za který byly žalobci správně připsány 2 body do evidenční karty řidiče. Oznámení samo o sobě nijak nevyvolává pochybnosti o tom, že se skutek stal, v čem jednání přestupce spočívalo, jak mělo být právně kvalifikováno, kdy a kde se tak stalo, jak měl být přestupce sankcionován z hlediska připsaných bodů i udělené sankce, ani to že žalobce byl u tohoto skutku přestupce.

Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 24. 9. 2015

47. Žalobce je označen jako řidič automobilu, je identifikován jménem, příjmením, datem narozením, místem narození, trvalým pobytem.
48. Oznámení určuje dobu přestupku na den 23. 9. 2015, v 16:45, místem je D2, žalobce je označen jako řidič motorového vozidla NA (nelze vyložit jinak, než „nákladní automobil“), registrační značky X, tovární značky PEUGEOT BOXER Y.
49. Popis samotného skutku (jednání žalobce) spočívá v: „za jízdy držel(a) v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení“.

50. Oznámení závěrem konstatuje, že (žalobce) tím porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn. Dle oznámení za výše uvedené jednání byla žalobci dne 23. 9. 2015 udělena pokuta ve výši 500 Kč, číslo blokové pokuty GE/2014 E2513890.
51. Z oznámení sice nevyplývá jednoznačné označení místa přestupku, to však na újmu identifikace a specifikace přestupkového jednání nemá vliv. Skutek i tak není zaměnitelný s jiným, neboť tento je konkretizován osobou přestupce, časem spáchání a vozidlem, které žalobce řídil. Podle městského soudu je tak vyloučené, že by byť teoreticky mohla vyvstat pochybnost o zaměnitelnosti skutku s jiným. Z oznámení je zjevné, že žalobce jako řidič porušil povinnost nedržet při jízdě vozidlem v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Porušená povinnost řidiče byla v oznámení kvalifikována precizně a jednoznačně. Městský soud se proto ztotožnil s právní kvalifikací tohoto jednání jako přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, za který byly žalobci správně připsány 2 body do evidenční karty řidiče. Oznámení samo o sobě nijak nevyvolává pochybnosti o tom, že se skutek stal, v čem jednání přestupce spočívalo, jak mělo být právně kvalifikováno, kdy a kde se tak stalo, jak měl být přestupce sankcionován z hlediska připsaných bodů i udělené sankce, ani to že žalobce byl u tohoto skutku přestupce.

Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 4. 3. 2016

52. Žalobce je označen jako řidič automobilu, je identifikován jménem, příjmením, datem narozením, místem narození, trvalým pobytem.
53. Oznámení určuje dobu přestupku na den 3. 3. 2016, v 12:30, místem je Olomouc – Holice, ulice Týnecká, žalobce je označen jako řidič motorového vozidla OA (nelze vyložit jinak, než „osobní automobil“), registrační značky X, Škoda Octavia 5E.
54. Popis samotného skutku (jednání žalobce) spočívá v: „překročil(a) nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h“. Z oznámení vyplývají další údaje: dovolená rychlost „50 km/h“, naměřená rychlost „66 km/h“, po odečtu „63 km/h“.
55. Oznámení závěrem konstatuje, že (žalobce) tím porušil § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn. Dle oznámení za výše uvedené jednání byla žalobci dne 3. 3. 2016 udělena pokuta ve výši 500 Kč, číslo blokové pokuty (na místě nezaplacená) GE/2014 E2181708.
56. Porušená povinnost řidiče byla v oznámení kvalifikována precizně a jednoznačně – oznámení konstatuje maximální povolenou rychlost v místě v obci (50 km/h) i naměřené hodnoty, jež jsou vyšší než 5 km/h a nižší než 20 km/h. Městský soud se proto ztotožnil s právní kvalifikací tohoto jednání jako přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, za který byly žalobci správně připsány 2 body do evidenční karty řidiče. Oznámení samo o sobě nijak nevyvolává pochybnosti o tom, že se skutek stal, v čem jednání přestupce spočívalo, jak mělo být právně kvalifikováno, kdy a kde se tak stalo, jak měl být přestupce sankcionován z hlediska připsaných bodů i udělené sankce, ani to že žalobce byl u tohoto skutku přestupce.

Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 31. 1. 2017

57. Žalobce je označen jako řidič automobilu, je identifikován jménem, příjmením, datem narozením, místem narození, trvalým pobytem.
58. Oznámení určuje dobu přestupku na den 31. 1. 2017, v 9:00, místem je Olomouc, ulice Na vršku, křižovatka s ul. Klusalova, žalobce je označen jako řidič motorového vozidla NA (nelze vyložit jinak, než „nákladní automobil“), registrační značky X, FIAT DOBLÓ 263.
59. Popis samotného skutku (jednání žalobce) spočívá v: „*při jízdě neoznačenou křižovatkou nedal(a) přednost vozidlům přijíždějícím zprava*“.
60. Oznámení závěrem konstatuje, že (žalobce) tím porušil § 22 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn. Dle oznámení za výše uvedené jednání byla žalobci dne 31. 1. 2017 udělena pokuta ve výši 500 Kč, číslo blokové pokuty (na místě nezaplacená) GD/2014 D2395935.
61. Porušená povinnost řidiče byla v oznámení kvalifikována precizně a jednoznačně – žalobce v nijak označené křižovatce, tj. v křižovatce, u níž nebyla označena hlavní a vedlejší silnice (srov. § 22 odst. 1 zákona o silniční dopravě), nedal přednost přijíždějícím vozidlům zprava v rozporu s touto povinností dle § 22 odst. 2 cit. zákona. Městský soud se proto ztotožnil s právní kvalifikací tohoto jednání jako přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu, za který byly žalobci správně připsány 4 body do evidenční karty řidiče. Oznámení samo o sobě nijak nevyvolává pochybnosti o tom, že se skutek stal, v čem jednání přestupce spočívalo, jak mělo být právně kvalifikováno, kdy a kde se tak stalo, jak měl být přestupce sankcionován z hlediska připsaných bodů i udělené sankce, ani to že žalobce byl u tohoto skutku přestupce.
62. Podkladem pro bodový záznam bylo rovněž rozhodnutí Magistrátu města Olomouc, odbor agendy řidičů a motorových vozidel ze dne 11. 5. 2018, č. j. SMOL/116821/2018/OARMV/DPD/Bat. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu porušením povinnosti dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona silničního provozu tím, že „*dne 31. 5. 2017 v 9:25 hodin v Olomouci, na ulici Hněvotínská, jako řidič osobního motorového vozidla tovární značky Ford, RZ: X, nebyl za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, ačkoli je vozidlo povinně vybaveno podle zvláštního předpisu*“ (dále jen „*skutek I*“).
63. Dále byl žalobce tímto rozhodnutím uznán vinným přestupkem podle § 125c odst. 1 písm. k) a § 125c odst. 1 písm. i) bodu 4 zákona o silničním provozu pro porušení povinnosti dle § 4 písm. a) a § 47 odst. 5 zákona o silničním provozu tím, že „*4. 12. 2017 v době okolo 13:00 hodin, v Olomouci, na ulici Heyrovského, před domem č. p. 11 jako řidič vozidla tovární značky Peugeot, RZ: X, se nechoval ohleduplně a ukázněně, když při couvání před domem č. p. 11 ve směru k ulici Velkomoravská, neodhadl boční odstup od zaparkovaného vozidla při pravém okraji komunikace podélně Škoda Fabia, RZ: X, které zde zaparkoval MUDr. T. D., a levým zadním rohem vozidla Peugeot, RZ: X, poškodil levý bok vozidla Škoda Fabia, RZ: X a zavinil tak dopravní nehodu, při které nedošlo ke zranění osob, alkohol nebyl zjištěn – řidič odjel, vznikla hmotná škoda na některém ze zúčastněných vozidel ve výši zřejmě nepřesahující částku 100.000 Kč, technická závada jako příčina vzniku DN nebyla šetřením na místě DN zjištěna ani později uplatněna a dále tím, že se jako řidič vozidla tovární značky Peugeot, RZ:*

X, poté co zavínil DN a v případě, kdy při DN došlo k hmotné škoda na majetku třetí osoby, neprodleně neohlásil DN policistovi, nezdržel se jednání, které by bylo na újmu řádného vyšetření DN, zejména přemístění vozidel a nesetřval na místě DN až do příchodu policisty, nebo se na toto místo nevrátil neprodleně po ohlášení DN“ (dále jen „skutek II“).

64. Za uvedené skutky byl žalobce sankcionován pokutou ve výši 3.500 Kč a byly mu připsány 7 bodů za nejzávažnější přestupek dle § 125c odst. 1 písm. i) bod 4 zákona o silničním provozu.
65. Jak již bylo konstatováno, žalobce uplatnil v odvolání námitky jen vůči podkladům - pokutovým blokům k přestupkům z rozmezí let 2012 / 2017- konkrétně tyto okruhy výtek:
- a) nedostatečná identifikace osoby přestupce (částečně nečitelné údaje, nejsou vypsány požadované údaje např. rodné číslo nebo datum narození, ověření totožnosti v daném rozhodnutí není dostačující)
 - b) nedostatečné údaje o přestupku (údaje o době přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně, není jednoznačně stanoveno místo přestupku, údaje o místě neobsahují veškeré údaje pro stanovení místa, název obce není úplný resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce, obdobně i název ulice, na níž mělo ke spáchání přestupků dojít, popis skutku není jednoznačný, právní kvalifikace jednání je zkratkovitá, není patrné, o jakou právní normu se v této věci jedná, ze zápisu sice vyplývá porušení ustanovení, ovšem ne již, z jakého bodu či písmena atp., údaje jsou nečitelné)
 - c) není zřetelná výše sankce, údaj o výši sankce chybí či není úplný
 - d) není jednoznačně uvedeno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno, vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné úřední osobě a to včetně podpisu, rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost rozhodnutí, z rozhodnutí není zřetelný podpis účastníka, kdy tento prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.
66. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný přes tyto odvolací námitky uplatněné vůči konkrétním podkladovým rozhodnutím - pokutovým blokům - neshledal důvod je vyžádat, neboť neshledal, že by byly způsobilé zpochybnit obsah oznámení.
67. Městský soud uvedené odvolací i žalobní výtky hodnotí jako typizované, obecné a neurčité. Žalobce zde sice snáší výtky vůči formálním vadám bloků, v každém jednotlivém případě však ve skutečnosti nijak nereaguje na konkrétní podobu bloků. Žalobce ani v jednom případě nijak plausibilně netvrdí, že by se skutek nestal, že by přestupek nespáchal, v jakém smyslu by např. označení místa či obce bylo natolik neurčité či nesrozumitelné, že by nebylo možné identifikovat místo přestupku. Částečně si jeho výtky i vzájemně odporují - žalobce sám ani neuvádí, která z varianty vad se dle jeho názoru vlastně u každého pokutového bloku má nacházet. Takto není městskému soudu z žalobcovy argumentace zřejmé, zda v každém konkrétním případě při identifikaci přestupce chybí rodné číslo či datum narození, v čem má spočívat nedostatek ověření totožnosti, zda dalším údajům v pokutovém bloku vytyká absenci, či neúplnost, neurčitost či nečitelnost.

68. Žalobce také ve svých podáních sám nemá jasno, jaké vady pokutovým blokům vlastně vytýká. Ve skutečnosti tedy toliko vznesl sadu výtek bez řádné konkretizace. I pokud v žalobě žalobce vytýká vady přiložených pokutových bloků typů HG/2014 číslo bloku G 1498901, GF/2013 číslo bloku F 0832677, FC/2013 číslo bloku C1404971, městský soud ověřil, že tyto pokutové bloky ani nejsou předmětem projednávané věci, týkají se jiných přestupců (V. M., M. G., M. S.) a nelze z nich dovozovat, že by namítanými vadami měly trpět pokutové bloky žalobce.
69. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 44, hodnotil takto formulované námitky, které žalobce uplatnil již v odvolacím řízení, jako *a priori* nevěrohodné. V hodnocení odvolacích námitek postupoval tedy odlišně, než jiný senát Nejvyššího správního soudu v dřívějším rozsudku ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018 – 52, jenž naopak v jím projednávané věci shledal, že námitky uplatněné v odvolacím řízení byly dostatečně konkrétní k přezkoumání pokutových bloků, které bylo tedy dle jeho názoru nezbytné si vyžádat. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém usnesení ze dne 23. 4. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 35, byl s tímto odlišným přístupem konfrontován, a jak bylo již výše vyloženo, sám shledal, že rozpor v judikatuře Nejvyššího správního soudu v této otázce neexistuje, mj. proto, že odvolací námitky ve věci vedené pod sp. zn. 1 As 353/2018 a 6 As 174/2019 nebyly totožné (bod 48 cit. usnesení rozšířeného senátu). Městský soud poté ověřil, že odvolací námitky uplatněné žalobcem ve správním řízení ve věci sp. zn. 1 As 353/2018 tak, jak je Nejvyšší správní soud shrnul v bodu 13 rozsudku ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018 – 52¹, neodpovídají svou formulací těm odvolacím námitkám, jak je naopak shrnul Nejvyšší správní soud v bodu 16 svého rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 44². Z uvedeného je nicméně zřejmé, že odvolací námitky v nynější věci vedené u městského soudu pod sp. zn. 10 A 144/2019 jsou konstruovány prakticky totožně jako ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 44. Za situace, kdy rozšířený senát v usnesení ze dne 23. 4. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 35, sám shledal, že rozporná judikatura v tomto hodnocení neexistuje a že tedy nic nebránilo 6. senátu Nejvyššího správního soudu takto formulované odvolací námitky vyhodnotit jako nevěrohodné (srov. body 48 a 49 usnesení rozšířeného senátu), městský

¹ citace bodu 13 rozsudku ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018 – 52: „Proti tomuto rozhodnutí se stěžovatel bránil odvoláním, ve kterém obsáhle uváděl, jaké náležitosti musí pokutové bloky splňovat, aby mohly být způsobilým podkladem pro zápis bodů do bodového hodnocení v registru řidičů. Dále konkrétně k pokutovým blokům ze dnů 30. 8. 2011, 18. 1. 2013 a 3. 10. 2013, kterými byl uznán vinným z přestupků, namítal, že obsahují chybnou právní kvalifikaci, vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace ani vylíčené přesné místo spáchání přestupkového jednání a popis skutku ve formátu „R“ a „telefon“ nepopisuje porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem. Stěžovatel se proto v odvolání domáhal, aby byl proveden přezkum způsobilosti pokutových bloků jakožto podkladů pro zápis bodů, neboť se domníval, že pokutové bloky nebyly dostatečně konkrétní a individualizované“

² citace bodu 16 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 44: „Nejvyšší správní soud proto na tomto právním názoru nadále setrvává a souhlasí se stěžovatelem, že žalobce v odvolání proti rozhodnutí magistrátu uplatnil paušální námitky, které stěžovatel mohl vypořádat, aniž by si k tomu musel vyžádat pokutové bloky. Žalobce zpochybnil prakticky všechny náležitosti pokutových bloků (vymezení osoby přestupce, popis skutku, právní kvalifikaci, výši uložené sankce, místo vydání rozhodnutí, údaje o oprávněné osobě, datum vyhotovení a převzetí žalobcem, podpis žalobce), a to ve vztahu k oběma pokutovým blokům zcela shodně. Za této situace lze bez dalšího vyhodnotit žalobcovy námitky jako paušální, typizované, a tudíž *a priori* nevěrohodné.“

soud považuje za přiléhavý přístup kasačního soudu v hodnocení takto formulovaných odvolacích námitek pro projednávanou věc právě názor vyslovený v jeho rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 44.

70. Městský soud tedy konstatuje, že takové námitky ať už odvolací či žalobní tedy nejsou způsobilé ani u městského soudu vyvolat pochybnosti o podobě a formálních náležitostech dotyčných pokutových bloků, aby tak bylo nezbytné tyto pokutové bloky vyžádat a ve smyslu uvedených nijak konkretizovaných námitek žalobce hodnotit jejich způsobilost být podkladem pro záznam bodů.
71. Oproti těmto obecným a nijak konkrétně formulovaným výtkám proti pokutovým blokům je ve spise sada oznámení policie o přestupcích, z nichž vyplývají jednoznačné skutkové i právní závěry o tom, že ve všech čtyřech případech žalobce spáchal uvedené přestupky a v souladu s tím mu do evidenční karty bylo připsáno celkem 12 bodů. Žalobce tedy ani svými žalobními výtkami nijak nezpochybnil obsah uvedených oznámení a právě ty jsou podle názoru městského soudu dostatečně způsobilými podklady pro zápis těchto bodů.
72. Jelikož ani ve správním řízení žalobce nijak konkrétně tato oznámení a jejich obsah nezpochybnil, když již tehdy poukazoval toliko na paušalizované typy výhrad vůči pokutovým blokům (k tomu srov. odst. 16 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019 - 44, k přezkoumání bodových záznamů v námitkovém řízení tak postačilo, pokud správní orgán I. stupně i žalovaný vycházeli jen z těchto oznámení a ty hodnotili natolik obecně, nakolik obecně byly formulované výtky proti nim.
73. Žalobce poprvé až v žalobě rovněž napadl rozhodnutí o přestupku Magistrátu města Olomouce ze dne 11. 5. 2018, č. j. SMOL/116821/2018/OARMV/DPD/Bat.
74. Z rozhodnutí vyplývá, že skutek I byl nejprve projednán v blokovém řízení, avšak následně byl tento blok v přezkumném řízení zrušen a k projednání přestupku bylo nařízeno ústní jednání na den 11. 4. 2018 na 9:00. Toho se žalobce, ač řádně předvolán, nezúčastnil. Správní orgán vyslechl ke skutku i svědkyně – příslušnice Policie ČR, které skutek žalobce na místě zaznamenaly. Skutkový stav správní orgán I. stupně shledal za dostatečně prokázaný a shledal za naplněné i znaky skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.
75. Skutek II byl projednán rovněž v přestupkovém řízení. Správní orgán vycházel z protokolu o nehodě v silničním provozu, z plánu místa dopravní nehody, z fotodokumentace místa a poškození vozidel Peugeot a Škoda, ze záznamů o vysvětlení s podezřelým žalobcem a majitelem vozu Škoda, z výpisu z registru řidičů u žalobce. Shledal, že výpověď žalobce a řidiče vozu Škoda je vzájemně konzistentní, nehodě odpovídá i poškození obou vozidel. Skutkový stav o kolizi vozidel tedy shledal za dostatečně prokázaný.
76. Jednání žalobce spočívající v neoznámení střetu policii správní orgán hodnotil rovněž z úředního záznamu o výpovědi žalobce. Shledal, že žalobce si byl nehody vědom, snažil se zajistit si kontakt na majitele zaparkovaného vozidla Škoda. Přestože mu to však právní řád ukládá, neohlásil nehodu policistovi a nesetřval na místě nehody. Skutkový stav správní orgán I. stupně shledal za dostatečně prokázaný a shledal za naplněné i znaky skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. i) bod 4 zákona o silničním provozu.

77. Z rozhodnutí podle názoru městského soudu jednoznačně vyplývá identifikace žalobce jako přestupce, zjištěné jednání žalobce, které vyplývá z podkladů správního řízení (v prvním případě ze svědeckých výpovědí zasahujících policistek, ve druhém případě ze souhrnu podkladů pocházejících z místa nehody a z výpovědi žalobce a majitele druhého zúčastněného automobilu), dále je z rozhodnutí patrná právní kvalifikace jednání žalobce, otázka zavinění žalobce, úvahy správního orgánu o polehčujících a přitěžujících okolnostech a o výši trestu. Toto rozhodnutí tedy splňuje všechny formální náležitosti rozhodnutí o přestupku, je srozumitelné, obsahuje rozhodovací důvody a podle názoru městského soudu vychází z dostatečně určité a úplně zjištěného skutkového stavu.
78. Dále městský soud shledal, že ústní jednání bylo nařízeno u skutku I., avšak byly splněny podmínky pro projednání věci v žalobcově nepřítomnosti. Podle § 80 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, platí, že *„k ústnímu jednání správní orgán předvolá účastníky řízení. Ústní jednání lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu.“* Z rozhodnutí totiž vyplývá, že žalobce byl řádně předvolán, avšak k jednání se bez omluvy nedostavil. U skutku II. správní orgán ústní jednání nenařídil. V tomto případě byly zase splněny podmínky pro rozhodnutí bez ústního jednání – nařízení ústního jednání k projednání přestupků je totiž podle § 80 odst. 1 a 2 zákona o přestupcích především fakultativní a není přímo k projednání přestupku vyžadováno; to platí tím spíše, není – li pochybností o skutkovém stavu věci, nepožádá – li o to sám obviněný, popř. není-li nařízení jednání nezbytné pro uplatnění práv obviněného. Z rozhodnutí vyplývá, že správní orgán skutkový stav dostatečně úplně zjistil z jiných podkladů správního řízení včetně vyjádření žalobce a řidiče druhého poškozeného vozidla a žalobce ani nespornuje, že by nebyl ze strany správního orgánu dostatečně poučen o tom, že může žádat nařízení ústního jednání (srov. § 80 odst. 2 zákona o přestupcích).
79. S právní kvalifikací obou jednání se městský soud ztotožňuje – povinnost řidiče být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu, vyplývá z § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silniční dopravě, porušení této povinnosti je třeba kvalifikovat jako přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Příloha zákona o silničním provozu poté stanovuje, že porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem, je ohodnoceno záznamem 3 bodů.
80. Způsobení majetkové škody na majetku druhých osob při provozu žalobcem řízeného vozidla lze poté nepochybně kvalifikovat jako porušení povinnosti dle § 4 písm. a) zákona o silničním provozu *„chovat se ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní, aby nepoškozoval životní prostředí ani neohrožoval život zvířat, své chování je povinen přizpůsobit zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám, situaci v provozu na pozemních komunikacích, svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu.“* Tímto porušením povinnosti je naplněna blanketní resp. odkazovací skutková podstata přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.
81. Jelikož správní orgán bez pochybností z podkladů správního řízení zjistil, že žalobce opustil místo nehody, v níž způsobil škodu na vozidle jiného účastníka, přičemž nehodu nenahlásil policii, je zjevné, že svým jednáním současně porušil i povinnost podle § 47 odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu (ve spojení s § 47 odst. písm. a-c) téhož zákona/.

Z Přílohy zákona o silničním provozu poté vyplývá, že „*neprodlené nezastavení vozidla účastníka dopravní nehody nebo nedovolené opuštění místa dopravní nehody nebo neprodlené nevrácení se na místo dopravní nehody po poskytnutí nebo přivolání pomoci*“ je ohodnoceno záznamem 7 bodů. Pakliže se podle § 123c odst. 2 zákona o silničním provozu zaznamenává počet bodů stanovený za nejzávažnější přestupek projednaný ve společném řízení, správně byl žalobci připsán záznam 7 bod za skutek II.

82. Nedůvodná je nakonec také žalobcova námitka, že nebyly zjištěny jeho pohnutky vedoucí k přestupkovému jednání, neboť ty nemají z hlediska přezkumu napadeného rozhodnutí žádný význam. Žalobce si musel být vědom, jaké jsou jeho povinnosti při řízení vozidla a při dopravní nehodě, a ať už jednal úmyslně nebo nedbalostně, odporuje jeho jednání zákonu o přestupcích, podle nějž postačuje pro vznik odpovědnosti zavinění z nedbalosti (§ 3 dřívějšího zákona o přestupcích, § 15 odst. 1 zákona o přestupcích). V řízeních o přestupcích nebyly správním orgánem žádné okolnosti, které by odpovědnost žalobce za jeho protiprávní jednání vylučovaly. Pro úplnost soud uvádí, že žalobce ani svou pohnutku nijak blíže nespecifikuje.
83. Městský soud tedy neshledal, že by správní orgán nesprávně kvalifikoval jeho jednání specifikovaná ve skutcích I a II jako přestupková a žalobce následně tento podklad pro záznam bodů, jímž byla vyslovena jeho vina za uvedené přestupky svými námitkami nijak nezpochybnil. Rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 11. 5. 2018, č. j. SMOL/116821/2018/OARMV/DPD/Bat, je tak dostatečně způsobilým podkladem k záznamu 7 bodů.
84. Pokud žalobce v žalobě rovněž namítl, že správní orgány nepřihlédly k tomu, jak způsobilost podkladů k bodovým záznamům přezkoumávají jiné místně příslušné správní orgány (v odvolání obecně odkázal na blíže neidentifikovaná rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Krajského úřadu Jihočeského kraje a ani je k odvolání nepřiložil), městský soud poukazuje na to, že Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 5. 2018, č. j. 6 As 377/2017 - 57 vypořádával argumentačně totožnou námitku formulovanou týměž advokátem ve skutkově obdobné věci. Zde konstatoval, že „*správní praxí zakládající legitimní očekávání se dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006 - 132, č. 1915/2009 Sb. NSS, rozumí „ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů.*“ Jak ovšem vyložil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 2. 2010, č. j. 6 Ads 88/2006 - 159, č. 2059/2010 Sb. NSS, správní praxe opírající se o nezákonný výklad nemůže zpravidla založit legitimní očekávání u adresátů správy, že tak bude setrvale postupováno i do budoucna. Pokud by tedy různé správní orgány postupovaly nezákonně a navzájem odlišně, nejednalo by se o setrvalou správní praxi a tedy způsobilou založit legitimní očekávání pro řízení vedené jiným krajským úřadem či u žalovaného ministerstva dopravy. Pokud by různé krajské úřady jako odvolací orgány rozhodovaly odlišně, nevzniklo by stěžovateli žádné legitimní očekávání, neboť takové nevznikne z neustálené praxe.
85. Ze žalobcem v řízení o žalobě předložených rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014Z, ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 126113/2014 a 12. 11. 2014, č. j. MSK 121761/2014 vyplývá, že tento krajský úřad k námitkám jiných účastníků posuzoval způsobilost podkladových záznamů – vyžádaných pokutových bloků, přičemž u některých z nich pro jejich vady shledal nezpůsobilost být podkladem pro bodový záznam. Krajský úřad Moravskoslezského kraje v případě

rozhodnutí ze dne 24. 4. 2014, 22. 10. 2014 a 22. 11. 2014 s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 – 76, vyžádal pokutové bloky, tj. nehodnotil samotná oznámení policie o přestupcích. Žalovaný naopak jako podklad k bodovým záznamům posuzoval pouze oznámení o přestupcích, zde městský soud musí konstatovat, že žalobce uplatnil v námitkách i v odvolání neindividualizované a nekonkrétní výtky vůči blokům a též správní orgán I. stupně v prvostupňovém rozhodnutí o obsahu oznámení neměl žádných pochyb, zjevně neshledal tak důvod vyžádat si pokutové bloky. V tomto se tedy odlišoval postup Krajského úřadu Moravskoslezského kraje od nynějšího postupu žalovaného.

86. Posouzení bodových záznamů pouze na základě oznámení o přestupcích jako jeden z možných postupů aproboval Nejvyšší správní soud v již citovaném rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017 – 23. Nejvyšší správní soud zde poukázal právě na to, že posuzování obsahu a náležitostí pokutových bloků je nezbytné až v závislosti na obsahu námitek proti bodovým záznamům. V návaznosti na skutkové okolnosti věci se tedy připouští jak situace, kdy k námitkám obстоjí i samotná oznámení o přestupcích, tak i situace, kdy bude námitky nezbytné posoudit až v návaznosti na vyžádané pokutové bloky. V projednávané věci nyní městský soud shledal, že vzhledem k odvolacím námitkám měl žalovaný povinnost pokutové bloky vyžádat a dále je hodnotit. V jiných věcech však taková situace nastat vůbec nemusí.
87. Městský soud uzavírá, že žalovaný tedy sice postupoval odlišně oproti Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, na tento postup však v rozhodné době ještě neexistoval ustálený právní názor. Praxe Krajského úřadu Moravskoslezského kraje proto ani nemohla žalovaného zavazovat ke stejnému postupu a žalovaný tedy nemohl porušit legitimní očekávání žalobce.
88. Městský soud shledal, že v napadeném rozhodnutí žalovaný tuto odvolací námitku nijak nevypořádal a byť se jednalo o obecně formulovanou argumentaci žalobce, nepochybně mohl vyložit, proč není vázán rozhodnutími jiných správních orgánů. Nicméně žalovaný i tak zřetelně vyložil, že hlavním rozhodovacím důvodem bylo v projednávané věci to, že ve spisu založené oznámení jsou dostatečně způsobilými podklady pro záznamy bodů. Otázka, proč nepostupoval při přezkumu podkladů stejně jako jiný správní orgán, tak nebyla pro osud věci rozhodující. Na uvedeném závěru žalovaného by tedy nejspíše vůbec nic nezměnilo, pokud by byl na základě konkrétních rozhodnutí konfrontován s tím, že v jiných věcech jiný správní orgán posoudil podklady odlišně.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

89. Na základě všech shora uvedených skutečností se městský soud neztotožnil se žádnou žalobní námitkou, žalobu neshledal důvodnou, a proto ji zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
90. O nákladech řízení rozhodl městský soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl v řízení procesní úspěch, městský soud mu náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť neshledal, že by žalovanému vznikly účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze 24. června 2021

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.
předsedkyně senátu